

ప్రతి ఇల్లు స్వర్గం కావాలి

“శాంతా! ఇలాగే కూర్చున్నావా! లే! లే! నీకు చెప్పిందేమిటి! నువ్వు చేస్తున్నదేమిటి!”

“లేదు! ఒదినా! నేను లేవలేను! నన్ను.... ఇలాగే కూర్చోనీ!”

శాంతా! వాళ్ళ ఒదిన నరకల మాటలు వింటూ అలాగే క్షణం నిలబడిపోయాను.

నరక ఆ గదిలోంచి వెళ్ళిపోయింది. తలుపు తీసుకుని లోపలికి వెళ్ళాను.

“శాంతా!” నా పిలుపుకి తలెత్తించుసింది శాంత. అందంగా, బొమ్మలా ఉండే శాంత కళ్ళలో విషాదం తొణికిసలాడుతోంది. ఆ కళ్ళలో చిమ్మిన నీటిని నేను గమనించకపోలేదు.

‘రండి’ పిలిచింది. మామూలుగా కనపడాలనే ఆ అమ్మాయి ప్రయత్నం చూస్తూనే: “ఈవేళ పెళ్ళివారు వస్తున్నారట....

అమ్మగారు కబురుచేశారు” శాంత కొద్దిగా సిగ్గుపడింది. ‘అవునండి’ అంటూ లేచినిలబడింది. ‘కూర్చో! యింకా ఎవరూ రాలేదులే!’ అంటూ కూర్చున్నాను.

‘నా కి పెళ్ళి చూపులు నచ్చడంలేదండి! అప్పుడే ఈ నెలో యివి రెండోసారి. వచ్చిన ప్రతివారూ దగ్గర కూర్చోని వాళ్ళడిగే యక్షప్రశ్నలకి సమాధానమిచ్చే శక్తి నాకు ఇంక లేదు. మీరు దయచేసి ఈవిషయం మా అమ్మగారికి చెప్పేయ్యండి. బి. యిడి. పూరికొగానే నేను ఉద్యోగంలో జాయిన్ అవుతాను. అమ్మకి, నాన్నకి, ఒదినకి, అన్నయ్యకి అందరికీ నచ్చే సంబంధంరాదు. అసలు నాకు నచ్చడం ప్రశ్నకొదు ఈ యింట్లో....”

శాంతవిసుగుకి అర్థంలేకపోలేదు. రక రకాల సంబంధాలు వెతికితీసుకువస్తాడు

● శ్రీ పాద అన్నపూర్ణ

శాంతతండ్రీ: శాంతతలికి తనఅలుడికి ఉండొన అర తలని ఒక పట్టిలా వేసు కున్నట్లు, వచ్చిన ప్రతి అబ్బాయికి వం కలు పెట్టేది. ఆవిడకి నచ్చితే అబ్బాయికి నచ్చదు. ఇలా పెళ్ళి చూపులు తతంగం శాంతకి విసుగుని తెచ్చి పెట్టినదేకాని; జీవితంలో రాబోయే సుఖాలకు ఎదురుచూసేలా చేయలేదు. అందుకే శాంత అంత నిస్పృహగా మాట్లాడింది.

‘చూడు శాంతా! ఇంత వరకూ వచ్చాక.... ఇప్పుడు నువ్వు మారాంచేసి మొండితనం చేస్తే; నాన్నగారి మనసు గాయపడుతుంది. అబ్బాయి నీకు నచ్చితే నాకు చెప్పు మీవాళ్ళందరినీ ఒప్పించడానికి ప్రయత్నిస్తాను.’ అని చెప్పి శాంతను ఒప్పించి కాపేపు కూర్చుని వచ్చేశాను.

శాంతకి ఆతర్వాత ఆ సంబంధమే నిశ్చయమైంది. అందరితో విడివిడిగా మాట్లాడితే ప్రతి ఒక్కళ్ళూ విముఖత మాత్రం చూపించలేదు. శాంత తండ్రీ పొగుడుతూ మాట్లాడుతూంటే ‘అందరం అనుకున్నాం; ఒకరిమాట ఒకరికి పొతకే అన్నీఉండి శాంత పెళ్ళి ఆలశ్యమైంది. ఇందులో నేను, అంటూ ఎవరం ఏమీ చెయ్యలేదు. శాంత అదృష్టవంతురాలు. అన్నాను.

‘శాంతకి పెళ్ళయితే! నువ్వు తీరిగా యిక్కడ కలలో తేలిపోతున్నావేమిటి శాంత చెలెళ్ళ నన్ను పిలవడానికి

వచ్చారు. లే!’ అంటున్న మావారి మాటలతో నేను శాంత మీది ఆలోచనలు పక్కకునెట్టి ‘వసున్నా.... కూర్చోండి!’ అని వాళ్ళని కూర్చోపెట్టి, రెండు నిమిషాల తేమిలి వాళ్ళింటికి వెళ్ళాను. శాంత పెళ్ళికూతురైంది. నా మనసుకి తృప్తిగా అనిపించింది. శాంత చిరు నవ్వు ఆలాగే నాగుండెల్లో మిగిలి పోయింది.

ఎన్నో కుటుంబాల్లో ఈపెళ్ళి చూపులు—పెళ్ళిగురించి అందరిదీ ఒక మాటగా ఉండక ఎన్నో సమస్యల్ని తెచ్చిపెడుతూ ఉంటుంది. అందరిదీ ఒకమాటగా, ఒకరిని ఒకరు అర్థంచేసుకుంటూ పెళ్ళిచేసుకోబోయే అమ్మాయి మనసెరిగి పెద్దవాళ్ళ ప్రవర్తించగలిగితే చాలావరకు మనసులు నలగకుండా పెళ్ళిచూపులనుండి పెళ్ళిదాకా ఏ సమస్యలూ లేకుండా సాఫీగా వెళ్ళిపోతుంది.

తృప్తినిండిన పెళ్ళి కూతురి మనసు లోపలి అరలలోనుండి వినిపించే సన్నని షెహనాయ్ స్వనం, మబ్బు అంచులో మెరిసే కాంతిరేఖ; పెళ్ళి కూతురి జడలో వెలివిరిసిన మల్లెపూల చిరుదరహాసం, భగవంతుడు ప్రసాదించిన దివ్యవరమైన జీవితం మంచు సుత్యాలని, మల్లెలసౌరభాలని మోసుకుని తేనెజలుల్ని కురిపించక మానదు. ప్రతియింట్లో తృప్తి తాండవం చేస్తూ ఆయింటిని నందనవనంగా మారుస్తుంది.

